

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/74/2016
Identifikačné číslo spisu:	5314010197
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5314010197.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného Ing. C. H. pre trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2015, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. mája 2016, sp. zn. 3To/37/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. C. H. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 23. decembra 2015, sp. zn. 3T/81/2014, bol obvinený Ing. C. H. podľa § 226 písm. d) Tr. por. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „zákon č. 141/1961 Zb.“) oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp. zn. Pv 1713/03-20, zo dňa 19. apríla 2004 pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2015 (ďalej len „zákon č. 140/1961 Zb.“), ktorý mal spáchať tak, že dňa 1. októbra 2003 v čase okolo 10.15 h. na pojednávaní pred Okresným súdom v Čadci, sp. zn. 8C/59/2003-26, vo veci rozvodu manželstva uviedol, že jeho manželka L. H. je neverná s J. F., čím narušil rodinné vzťahy v rodine J. F.; pretože obvinený nebol pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

Krajský súd v Žiline rozhodujúc o odvolaní obvineného Ing. C. H. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom z 26. mája 2016, sp. zn. 3To/37/2016, podľa § 258 ods. 1 písm. d) zákona č. 141/1961 Zb. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 259 ods. 3 Tr. zák. č. 141/1961 Zb. obvineného podľa § 226 písm. b) zákona č. 141/1961 Zb. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora Čadca, sp. zn. Pv 1713/03-20 z 19. apríla 2004 pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb., ktorý údajne spáchal tak, že dňa 1. októbra 2003 v čase okolo 10.15 h. na pojednávaní pred Okresným súdom v Čadci sp. zn. 8C/59/2003-26, vo veci rozvodu manželstva uviedol, že jeho manželka L. H. je neverná s J. F., čím narušil rodinné vzťahy v rodine J. F.; pretože skutok nie je trestným činom.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal obvinený Ing. C. H. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 7. júla 2016 (č. l. 419 spisu), následne aj prostredníctvom obhajcu dňa 25. októbra 2016 z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. č. 301/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“).

Podané dovolanie obvinený odôvodnil ust. § 566 ods. 3 Tr. por., v zmysle ktorého „dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“

V dovolaní ďalej uviedol, že senát Krajského súdu v Žiline ako súd odvolací sa nestotožnil s právnymi závermi prvostupňového súdu a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní obvineného absentuje subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu ohovárania. Krajský súd tiež poukázal na to, že prvostupňový súd môže obvineného oslobodiť spod obžaloby z dôvodu uvedeného v ustanovení § 226 písm. d) zákona č. 141/1961 Zb. preto, že nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný, len po tom, keď bolo zistené, že sa skutku, ktorý je predmetom obžaloby dopustil a že tento skutok vykazuje znaky niektorého trestného činu, teda až po tom, čo nie je daný žiadny z dôvodov oslobodenia spod obžaloby uvedených v § 226 písm. a) až c) zákona č. 141/1961 Zb.

S rozhodnutím odvolacieho súdu obvinený sčasti súhlasí, pokiaľ ide o rozhodnutie, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby nie je trestným činom, ale sčasti s ním nesúhlasí, pretože má za to, že v danom prípade skutok, pre ktorý bola podaná voči jeho osobe obžaloba, sa nestal a ani vykonaným dokazovaným nebolo preukázané, že sa stal. Z tohto dôvodu žiadal, aby dovolací súd rozhodol o jeho oslobodení podľa § 226 písm. a) zákona č. 141/1961 Zb. Poukázal pritom na vykonané dokazovanie pred súdom prvého stupňa, v rámci ktorého žiaden z vypočutých svedkov nepotvrdil spáchanie skutku osobou obvineného (pretože všetci relevantní svedkovia odmietli vo veci vypovedať a preto prokurátor, ktorý podal obžalobu, nepreukázal, že sa skutok stal) tak, ako bol predmetom obžaloby, pričom v bližších podrobnostiach odkázal na svoje odvolanie zo dňa 29. februára 2016, v ktorom podrobne uvádza a argumentuje, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa nestal a z tohto dôvodu by mal byť oslobodený spod obžaloby podľa

§ 226 písm. a) zákona č. 141/1961 Zb. Zároveň uviedol, že jeho exmanželka L. H. mu niekoľkokrát ústne potvrdila a priznala sa k nevere s J. F. a preto túto skutočnosť napísal do návrhu na rozvod manželstva ako dôvod, pre ktorý žiadal manželstvo rozviesť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. mája 2016 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca vo vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že s dôvodmi uvádzanými v dovolaní, na základe ktorých sa obvinený domáha zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu, sa nemožno stotožniť. Nie je podľa nej možné súhlasiť s názorom obvineného, že krajský súd ho mal oslobodiť spod obžaloby z dôvodu uvedeného v § 226 písm. a) zákona č. 141/1961 Zb., keďže vykonaným dokazovaním tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bolo dostatočne preukázané, že sa obvinený predmetného skutku dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutočnosti boli jednoznačne preukázané najmä výpoveďami svedkov - poškodeného, L. H., H. H., ale najmä a v neposlednom rade výpoveďou obvineného na pojednávaní Okresného súdu Čadca v konaní o rozvod manželstva sp. zn. 8C/59/2003 zo dňa 1. októbra 2003, kde výslovne uviedol, že „Jediné, čo prispelo k rozvodu je nevera manželky s J. F.“ Vzhľadom na uvedené je nesporné, že obvinený výrok použil. Prokurátorka je zároveň toho názoru, že podané dovolanie je nedôvodné, nakoľko nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prezentované obvineným. S dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku krajského súdu sa možno v plnom rozsahu stotožniť a toto rozhodnutie možno považovať za zákonné a dôvodné, teda nemožno skonštatovať, že by trpelo vadami, pre ktoré by bolo možné prijať záver, že existujú dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd na verejnom zasadnutí dovolanie obvineného odmietol v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však najvyšší súd dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 písm. i) Tr. por. dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Spomínaný dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), či pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu považuje najvyšší súd za potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 28. januára 2016, sp. zn. 5 Tdo 99/2015). Dovolací súd nie je možné chápať ako súd tretej inštancie a dovolanie nie je inštitút, ktorý má plniť úlohu ďalšieho odvolania, je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré má zabrániť porušovaniu základných práv účastníkov konania a nie nahrádzať úlohy určené prvostupňovému a odvolaciemu súdu, pokiaľ ide o vykonávanie a hodnotenie dôkazov.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 písm. i) Tr. por. neuplatnil námietky právneho charakteru, ale iba námietky skutkové, ktorými zjavne vybočil z rámca tohto dovolacieho dôvodu. Obvinený spochybnil vykonané dokazovanie, ako aj súdmi ustálený skutkový stav a z týchto dôvodov žiadal dovolací súd o oslobodenie spod obžaloby

podľa § 226 písm. a) zákona č. 141/1961 Zb. Ako však už bolo vyššie uvedené, z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., časť vety za bodkočiarkou je zrejmé, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci nebol naplnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Ing. C. H. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.